

LOKAKUU, LENIN JA KEHITYKSEMME PERSPEKTIIVIT

Mielestäni kahdeksan vuotta sitten tapahtuneen Lokakuun valmistelukauden ja nykyisen kauden välillä, kahdeksan vuoden kuluttua Lokakuun jälkeen, niiden välisestä äärettömästä erosta huolimatta, on kuitenkin eräs yhteinen piirre. Tämä yhteinen piirre on se, että nämä molemmat kaudet heijastavat käännekohtaa vallankumouksemme kehityksessä. Silloin, vuonna 1917, kysymys oli siitä, että oli siirryttävä porvariston vallasta proletariaatin valtaan. Nyt, vuonna 1925, kysymys on siitä, että on siirryttävä nykyisestä talousmuodosta, jota ei voida sanoa kokonaisuudessaan sosialistiseksi, sosialistiseen talousmuotoon, siihen talousmuotoon, minkä pitää muodostua sosialistisen yhteiskunnan taloudelliseksi perustaksi.

Minkälainen tilanne oli Lokakuun kaudella, jolloin puolueemme Keskuskomitea lokakuun 10 päivänä vuonna 1917 teki Leninin johdolla päätöksen aseellisen kapinan järjestämisestä?

Ensiksikin, sota kahden eurooppalaisen liittoutuman välillä, sosialistisen vallankumouksen ainesten kasvaminen kaikkialla Euroopassa ja Saksan kanssa

tehtävän erillisrauhan uhka vallankumouksen tukahduttamiseksi Venäjällä. Näin olivat asiat ulkoisella alalla. Toiseksi, puolueemme oli saanut enemmistön Neuvostoissa, talonpoikaiskapinoita kautta maan, vallankumousliikkeen nousu rintamalla, Kerenskin porvarillinen hallitus oli eristetty ja toisen kornilovilaisuuden vaara uhkaamassa. Näin olivat asiat sisäisellä alalla.

Se oli ensisijaisesti poliittisella alalla käytävän taistelun rintama.

Käännös tapahtui silloin työläisten ja talonpoikain voittoisan kapinan ja proletariaatin diktatuurin pysyttämisen seurauksena.

Miten on asiat nyt, kahdeksan vuoden kuluttua porvarillisen vallan murskaamisesta?

Ensiksikin, maailmassa on olemassa kaksi leiriä: tilapäisesti vakaantuvan **kapitalismin** leiri, vallankumousliikkeen ilmeisesti kasvaessa siirtomaissa ja riippuvaisissa maissa (Kiina, Marokko, Syyria j.n.e.), ja **socialismin** leiri, Neuvostoliiton leiri, jonka taloudellinen kehitys edistyy ja joka liittyy ympärilleen sekä edistyneiden maiden työläisiä että siirtomaiden ja riippuvaisten maiden sorrettuja kansoja, — seikka, mikä tekee mahdolliseksi muuttaa lyhyt „hengähdysvetki“ kokonaiseksi „hengähdyskaudeksi“. Näin ovat asiat ulkoisella alalla. Toiseksi, teollisen ja osuustoiminnallisen kehityksen kasvu maassamme, työläisten ja talonpoikain aineellisen aseman nousu, proletariaatin ja talonpoikaiston välisten suhteiden ilmeinen parantuminen sekä puolueen arvovallan lujittuminen työläisten ja talonpoikain keskuudessa, — seikka, mikä tekee mahdolliseksi sosialistisen rakennustyön eteen-

päinviemisen yhdessä talonpoikaiston kanssa, proletariaatin ja sen puolueen johdolla. Näin ovat asiat sisäisellä alalla.

Tämä on ensisijaisesti taloudellisen rakennustyön rintama.

Onko tämä nykyinen käännekausi päättyvä proletariaatin voittoon, se riippuu ennen kaikkea rakennustyömme menestyksistä, vallankumouksellisen liikkeen menestyksistä Lännessä ja Idässä, kapitalistista maailmaa jäytävien ristiriitojen kehityksestä.

Kahdeksan vuotta sitten oli tehtävänä liittää proletariaatti yhteen köyhimmän talonpoikaiston kanssa, neutralisoida talonpoikaiston keskikerrokset, käyttää hyväksi kahden imperialistisen liittoutuman elämästä ja kuolemasta käymää taistelua ja kukistaa porvarillinen hallitus Venäjällä, jotta olisi voitu pystyttää proletariaatin diktatuuri, päästä irti imperialistisesta sodasta, lujittaa yhteyksiä kaikkien maiden proletaareihin sekä viedä eteenpäin proletaarisen vallankumouksen asiaa kaikissa maissa.

Nyt, kahdeksan vuotta myöhemmin, on tehtävänä toisaalta liittää proletariaatti ja köyhin talonpoikaisto yhteen keskitalonpoikaiston kanssa niiden välisen lujan liiton pohjalla, turvata proletariaatin johtosuus tämän liiton sisällä, voimistaa teollisuutemme kehittämistä ja uudestikalustamista, saada talonpoikaiston miljoonaiset joukot mukaan osuustoimintaan sekä turvata siten taloutemme sosialistiselle ydinainekselle voitto kapitalismin aineksista, ja toisaalta — saada aikaan liitto sekä kaikkien maiden proletaarien kanssa että sorrettujen maiden siirtomaakansojen kanssa tarkoituksella auttaa vallankumouksellista

proletariaattia sen taistelussa kapitalismin voittamiseksi.

Keskitalonpoikaiston neutralisoiminen ei nyt enää riitä. Nyt on tehtävänä saada aikaan luja liitto keskitalonpoikaiston kanssa oikeiden keskinäissuhteiden luomiseksi proletariaatin ja talonpoikaiston välille. Sillä jos pitää paikkansa Leninin väittämä, että „10–20 vuotta oikeita suhteita talonpoikaistoon, ja silloin on taattu voitto koko maailman mitassa“^{46*}, niin yhtä varmasti pitävät paikkansa Leninin sanat, että „... nyt on mentävä eteenpäin verrattomasti paljon laajempaan ja voimallisempaan joukkona, eikä muuten kuin yhdessä talonpoikaiston kanssa“^{47*}.

Tavallinen valtioneollisuuden kehittäminen ei nyt enää riitä. Semmitenkään sen sodanedellinen taso ei enää ole riittävä. Nyt on tehtävänä viedä eteenpäin valtioneollisuutemme uudestikalustamista ja sen edelleen kehittämistä uudella teknillisellä pohjalla. Sillä meidän valtioneollisuutemme on tyypiltään sosialistista teollisuutta. Sillä se on proletariaatin diktatuurin tärkein perusta maassamme. Sillä ilman sellaista perustaa ei voi olla puhettakaan maamme muuttamisesta teollisuusmaaksi eikä uuden talouspolitiikan Venäjän muuttamisesta sosialistiseksi Venäjäksi.

Nyt ei enää riitä tavallinen osuustoiminnan kehittäminen maaseudulla. Nyt on tehtävänä saada talonpoikaiston miljoonaiset joukot mukaan osuustoimintaan ja juurruttaa osuustoiminnallista yhteiskunnallisuutta maaseudulla. Sillä proletariaatin diktatuurin oloissa ja teollisuuden ollessa tyypiltään sosialistista

* Alleviivaus minun. J. St.

teollisuutta osuustoiminta on tärkein yhdysrenkas talonpoikaiston saamiseksi mukaan sosialistisen rakennustyön järjestelmään.

Tällaiset ovat yleensä ne ehdot, jotka ovat välttämättömiä sosialistisen rakennustyön voitolle maassamme.

Kahdeksan vuotta sitten puolue saavutti voiton porvariston vallasta siksi, että äärettömistä vaikeuksista ja puolueen eräissä osastoissa ilmenneestä horjunnasta huolimatta se osasi toimia leniniläisellä lujudella proletariaatin tehtävien täyttämiseksi.

Nyt, kahdeksan vuotta jälkeenpäin, puolueella on kaikki mahdollisuudet voiton turvaamiseksi kansantaloutemme kapitalistisista aineksista, jos se tehtäviensä täyttämiseksi pystyy toimimaan entisellä leniniläisellä lujudella sen edessä olevien vaikeuksien paljoudesta huolimatta, sen eräissä osastoissa mahdollisista horjahteluista huolimatta.

Leniniläinen lujuus proletariaatin vuorossaolevien tehtävien suorittamisessa, — se on samoin eräs välttämättömiä ehtoja sosialistisen rakennustyön voittoon viemiseksi.

„Pravda“ № 265,
marraskuun 7 päivä 1926
Allekirjoitus: J. Stalin